

P.Z. br. 772

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/19-12/78
Urbroj: 50301-25/14-19-7

Zagreb, 14. studenoga 2019.

REPUBLIKA HRVATSKA
95 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Priloga broj: 14-11-2019		
Klasifikacijski oznaka:	Org. jed.	
440-01/19-01/02	65	
Uredbeni broj:	Šif.	Vrij.
50-19-04	-	-

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o mirovinskom osiguranju, s Konačnim prijedlogom zakona (predlagatelj: prof. dr. sc. Mirando Mrsić, dr. med., zastupnik u Hrvatskome saboru) - mišljenje Vlade

Veza: Pismo Hrvatskoga sabora, klase: 140-01/19-01/02, urbroja: 65-19-03, od 11. listopada 2019. godine

Na temelju članka 122. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske o Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o mirovinskom osiguranju, s Konačnim prijedlogom zakona (predlagatelj: prof. dr. sc. Mirando Mrsić, dr. med., zastupnik u Hrvatskome saboru), daje sljedeće

MIŠLJENJE

Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskome saboru da ne prihvati Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o mirovinskom osiguranju, s Konačnim prijedlogom zakona (u daljnjem tekstu: Prijedlog zakona), koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnio prof. dr. sc. Mirando Mrsić, dr. med., zastupnik u Hrvatskome saboru, aktom od 11. listopada 2019. godine, iz sljedećih razloga:

Prijedlogom zakona predlaže se snižavanje dobne granice za starosnu mirovinu, za razdoblje obavljanja roditeljske dužnosti u prvoj godini djetetova života, promjena načina izračuna vrijednosnih bodova kod korištenja roditeljskog dopusta, razdvajanje i posebno usklađivanje mirovina ostvarenih prema posebnim propisima, mogućnost korištenja dodatka u slučaju smrti bračnog/izvanbračnog druga uz osobnu mirovinu u visini 50 % svote obiteljske mirovine, mogućnost stjecanja prava na starosnu mirovinu i prijevremenu starosnu mirovinu korisnicima invalidske mirovine zbog profesionalne nesposobnosti za rad/djelomičnog gubitka radne sposobnosti bez dodatnih uvjeta, promjena izračuna vrijednosnih bodova kod određivanja visine invalidske mirovine. Nadalje, predlaže se mogućnost ostvarivanja prijevremene starosne mirovine bez prekida radnog odnosa, povećanje polaznog faktora za kasnije ostvarivanje prava na starosnu mirovinu za dugogodišnjeg osiguranika, uvođenje posebnog dijela matične evidencije koju čini osobna evidencija o plaćenim doprinosima, propisivanje načina određivanja „vrijednosnih doprinosnih bodova“ i mogućnost nasljeđivanja valoriziranih uplaćenih doprinosa te se uređuju pitanja nadzora i kontrole postupanja u upravnim stvarima u kojima je doneseno pravomoćno rješenje.

Vlada Republike Hrvatske smatra da se ovim Prijedlogom zakona ne nude nova rješenja koja bi bila usmjerena na osnovne ciljeve provedene mirovinske reforme, osiguranje dugoročne održivosti mirovinskog sustava i adekvatnosti mirovina te da je većina odredbi u suprotnosti s temeljnim načelima postojećeg sustava generacijske solidarnosti (načelo uzajamnosti i solidarnosti) i ima za posljedicu izmjenu postojećih propisa o mjerodavnosti pojedinih javnopravnih tijela (u prvom redu Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i Ministarstva financija - Porezne uprave).

Vezano uz predloženu odredbu o sniženju dobne granice za starosnu mirovinu za razdoblje obavljanja roditeljske skrbi u prvoj godini života djeteta od šest do 36 mjeseci ovisno o broju djece, Vlada Republike Hrvatske smatra da ista nije prihvatljiva, obzirom na to da je člankom 181. Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine, br. 157/13, 33/15, 120/16, 18/18 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 62/18 i 115/18, u daljnjem tekstu: ZOMO) regulirano sniženje dobne granice za stjecanje prava na starosnu mirovinu na način da je vezano isključivo uz obavljanje poslova na radnim mjestima i u zanimanjima na kojima se staž računa u povećanom trajanju zbog njihove štetnosti na zdravlje i radnu sposobnost. Isto tako, uvođenjem instituta dodanog staža u mirovinskom sustavu se na odgovarajući način valorizira obavljanje roditeljske skrbi. Odredba članka 1. stavka 2. Prijedloga zakona nije u skladu s načelom ravnopravnosti spolova te s nastojanjima Republike Hrvatske i Europske unije na unaprjeđenju uvjeta koji olakšavanju usklađivanje obiteljskog i poslovnog života kako majki tako i očeva. Nadalje, predloženo je u suprotnosti s intencijom Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o ravnoteži između poslovnog i privatnog života roditelja i skrbnika i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2010/18/EU kojom se utvrđuju minimalni zahtjevi namijenjeni ostvarenju ravnopravnosti muškaraca i žena u pogledu njihovih mogućnosti na tržištu rada i postupanja prema njima na radnom mjestu tako da se radnicima koji su roditelji ili pružateljima skrbi olakša usklađivanje poslovnog i obiteljskog života. Također, predloženi članak 1. stavak 2. u suprotnosti je i s naporima Vlade Republike Hrvatske da se poveća broj očeva koji će koristiti svoja prava sukladno Zakonu o roditeljstvu i roditeljskim potporama (Narodne novine, br. 85/08, 110/08, 34/11, 54/13, 152/14 i 59/17).

U odnosu na prijedlog da se tijekom korištenja naknade plaće zbog korištenja roditeljskog, odnosno roditeljskog dopusta za izračun visine mirovine uzimaju prosječni vrijednosni bodovi iz razdoblja u kojima je osiguranik ostvario plaću, ako je to za korisnika povoljnije, Vlada Republike Hrvatske ponovno ističe kako se institutom dodanog staža, kojim se majkama za svako rođeno i posvojeno dijete prilikom ostvarivanja prava na mirovinu prema općim i posebnim propisima iz mirovinskog osiguranja kada ispune uvjet starosne dobi i mirovinskog staža, za izračun visine mirovine ukupno izvršenom mirovinskom stažu dodaje šest mjeseci, ublažavaju razlike u visini mirovine između muškaraca i žena, te se stoga navedeni prijedlog ne može prihvatiti.

Prijedlog o ponovnom uvođenju razdvajanja mirovina ostvarenih prema posebnim propisima na način da se utvrđuje dio mirovine prema posebnom propisu te dio koji je ostvaren na temelju staža osiguranja, odnosno pokriven uplatama doprinosa, kao i drugačijem usklađivanju mirovina po posebnim propisima, Vlada Republike Hrvatske smatra bespredmetnim. Prije svega Vlada Republike Hrvatske podsjeća kako prvotno uvođenje razdvajanja mirovina od 31. prosinca 2014. godine, odnosno mirovina hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji od 30. lipnja 2015. godine, nije polučilo rezultate i pokazalo se neučinkovitim te je stoga Zakonom o izmjenama i dopunama ZOMO-a (Narodne novine, broj 120/16) od 1. siječnja 2017. godine brisana odredba kojom je bilo predviđeno razdvajanje mirovina ostvarenih prema posebnom propisu. Također, posebnim Pravilnikom o

načinu utvrđivanja visine sredstava koje Republika Hrvatska osigurava u državnom proračunu za pokrivanje dijela obveza mirovinskog osiguranja (Narodne novine, broj 33/17) osigurano je transparentno praćenje visine sredstava te se za svakog korisnika umirovljenog prema posebnom propisu točno zna koliko iznose sredstva koja je potrebno izdvojiti iz državnog proračuna. Nadalje, zbog ranije predviđenog različitog načina usklađivanja dijelova iste mirovine, došlo je do izvjesnog zaostajanja mirovina određenih prema posebnom propisu. Izmjenom ZOMO-a osigurana je primjena jedinstvene aktualne vrijednosti mirovine pri izračunu i usklađivanju svih mirovina, odnosno jednak položaja svih korisnika u pogledu usklađivanja mirovina. Slijedom navedenoga, nije prihvatljivo usklađivanje mirovina po posebnom propisu na predloženi način.

Vlada Republike Hrvatske također smatra da prijedlog da se u članku 98. ZOMO-a uvede mogućnost da se udovici koja neće koristiti obiteljsku mirovinu uz osobnu mirovinu odredi dodatak u visini 50 % obiteljske mirovine, nije prihvatljiv, s obzirom na nužnost osiguranja dugoročne održivosti mirovinskog sustava te u odnosu na nepovoljan omjer broja osiguranika i umirovljenika, demografske pokazatelje, dužinu trajanja života i dr. Pritom Vlada Republike Hrvatske ističe da je ZOMO-om propisan „katalog“ prava za slučaj nastalog rizika koji proizlazi iz visine uplaćenih doprinosa, tako da sustav bude dugoročno održiv. Država jamči upravo onu razinu prava i pravodobnu isplatu ostvarenih davanja koje su pokrivene doprinosima, imajući u vidu očekivano trajanje života, predvidivi broj korisnika i sl. Imajući u vidu ove parametre, zakonska regulativa u Republici Hrvatskoj je takva da se može koristiti samo jedna mirovina prema vlastitom izboru. Vlada Republike Hrvatske ističe da je socijalnu sigurnost nakon smrti bračnog/izvanbračnog druga, odnosno životnog partnera, ZOMO osigurao institutom izbora mirovine, prema kojemu ako korisnik ostvari pravo na dvije ili više mirovina iz mirovinskog osiguranja generacijske solidarnosti, može izabrati svoju osobnu mirovinu ili obiteljsku mirovinu kao povoljniju. Nadalje, Vlada Republike Hrvatske napominje da u odnosu na druge države članice Europske unije, Republika Hrvatska ima jedne od najblažih uvjeta za ostvarivanje obiteljske mirovine (u većini država dob za stjecanje prava na obiteljsku mirovinu veća je od 50 godina, a u nekim državama uvjet je i da je brak trajao određeno vrijeme) te uz Republiku Sloveniju, najviši postotak za određivanje obiteljske mirovine od 70 %. Za predloženi „model dodatka“ koji bi doveo do isplate dvije mirovine u slučaju ostvarivanja prava na obiteljsku mirovinu potrebna je sveobuhvatna analiza te potpuno redefiniranje postojećih uvjeta za ostvarivanje prava na obiteljsku mirovinu.

Vežano za odredbu da se korisnicima invalidske mirovine zbog profesionalne nesposobnosti za rad/djelomičnog gubitka radne sposobnosti omogući stjecanje prava na prijevremenu starosnu mirovinu, odnosno starosnu mirovinu ispunjenjem propisanih uvjeta godina života i mirovinskog staža, bez dodatnog uvjeta od jedne godine staža osiguranja nakon priznanja prava na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad/djelomičnog gubitka radne sposobnosti, Vlada Republike Hrvatske je mišljenja da isto nije moguće. Naime, člankom 100. ZOMO-a regulirano je ponovno određivanje mirovine (starosna, prijevremena starosna i starosna mirovina za dugogodišnjeg osiguranika), odnosno stjecanje prava na novu vrstu mirovine korisnicima koji su nakon ostvarivanja prava na mirovinu bili zaposleni. Uvjet za ponovno određivanje, odnosno stjecanje prava je navršena najmanje jedna godina staža osiguranja nakon umirovljenja. Isto se odnosi na korisnike invalidske mirovine zbog profesionalne nesposobnosti kod priznanja prava na drugu vrstu mirovine (starosnu, prijevremenu starosnu mirovinu), jer se radi o osiguranicima sa smanjenom radnom sposobnošću, koji mogu najmanje 70 % do 100 % radnog vremena nastaviti raditi na prilagođenim poslovima (članak 41. Zakona o radu, Narodne novine, br. 93/14 i 127/17). Međutim, Vlada Republike Hrvatske naglašava da, ako kod korisnika invalidske mirovine zbog profesionalne nesposobnosti za rad ili djelomičnog gubitka radne sposobnosti, nastupi potpuni

gubitak radne sposobnosti, uvjet za stjecanje toga prava nije i dodatni staž od najmanje godinu dana, čime su zaštićeni u ostvarivanju prava na invalidsku mirovinu zbog pogoršanja invalidnosti.

Vlada Republike Hrvatske drži da nije prihvatljiv ni prijedlog da se kod određivanja visine invalidske mirovine uzrokovane bolešću ili ozljedom izvan rada, u slučaju da mirovinski staž pokriva 1/3 radnog vijeka, pri utvrđivanju osobnih bodova uzimaju vrijednosni bodovi za 21 godinu mirovinskog staža te da se u slučaju prihvaćanja ovoga prijedloga sva ranije priznata prava odrede u novoj svoti. Vlada Republike Hrvatske napominje da se, kad nastupi osigurani rizik invalidnosti, mirovinski staž koji nije navršen zbog gubitka radne sposobnosti kompenzira kroz institut pridodanog staža prilikom izračuna invalidskih mirovina (članak 32. ZOMO-a). Prema članku 32. ZOMO-a pridodani staž je razdoblje koje se pridodaje stvarno ostvarenom stažu do dana nastanka smanjenja ili gubitka radne sposobnosti prigodom određivanja invalidske i obiteljske mirovine ako osiguranik nije navršio 60 godina života do dana nastanka invalidnosti ili smrti. Trajanje pridodanog staža računa se tako da se za razdoblja u kojima osiguranik nije ostvario staž osiguranja pribroje razdoblja do navršene 55. godine života osiguranika u trajanju od dvije trećine, a nakon 55. do 60. godine života osiguranika u trajanju od jedne polovine.

Što se tiče predložene odredbe u vezi s mogućnošću ostvarivanja prava na prijevremenu starosnu mirovinu bez prestanka radnog odnosa, Vlada Republike Hrvatske podsjeća kako je obeshrabrivanje prijevremenog umirovljenja nužno radi osiguranja dugoročne održivosti mirovinskog sustava. Omogućavanje stjecanja prava na prijevremenu starosnu mirovinu bez prestanka radnog odnosa uz izmijenjeni ugovor o radu u pogledu radnog vremena zasigurno bi dovelo do povećanja broja ove vrste umirovljenika. Naime, ovakvom regulativom poticalo bi se poslodavce da u većoj mjeri mijenjaju postojeće ugovore o radu radnicima koji ispunjavaju uvjete za prijevremenu starosnu mirovinu, što bi u konačnici rezultiralo i potencijalno većim brojem korisnika prijevremenih starosnih mirovina te stoga, nisu prihvatljive predložene odredbe.

Također, u odnosu na predloženo ukidanje dodatnog uvjeta staža od 35 godina za povećanje polaznog faktora u slučajevima kasnijeg ostvarivanja prava na starosnu mirovinu, kao i uvođenja povećanja polaznog faktora za kasnije ostvarivanje prava na starosnu mirovinu za dugogodišnjeg osiguranika, Vlada Republike Hrvatske ponovno ističe opredijeljenost za duži ostanak u svijetu rada, kao i na potrebu povećanja prosječnog mirovinskog staža, koji je i dalje niži od prosječnog u Europskoj uniji. S tim u vezi, postojeće rješenje o povećanju polaznog faktora na odgovarajući način uvažava potrebu za dužim ostankom u svijetu rada, kao i ostvareni mirovinski staž. Nadalje, pravo na starosnu mirovinu za dugogodišnjeg osiguranika uz uvjet od 60 godina života i 41 godinu efektivnog staža osiguranja propisano je kako bi se osobama koje su rano ušle u svijet rada omogućilo ranije umirovljenje bez penalizacije. Dakle, kroz ovaj institut se na odgovarajući način percipira rani ulazak u svijet rada i ostvarivanje dugogodišnjeg staža kroz mogućnost ostvarivanja prava na mirovinu, bez umanjenja pet godina prije tzv. redovnih uvjeta za mirovinu, odnosno prije navršenih 65 godina života. Pri tome se ne smije zaboraviti da se u mirovinskom sustavu osigurava rizik starosti, a ne mirovinskog staža, stoga se ne može dodatno stimulirati umirovljenje prije navršene redovne starosne dobi, jer bi u protivnom ova kategorija koristila dvostruke pogodnosti, raniji odlazak u mirovinu i tzv. bonifikaciju.

Nadalje, predložene izmjene članka 100. ZOMO-a da se kod ponovnog određivanja mirovine ili priznanja prava na novu vrstu mirovine nakon ostvarenih godine dana staža osiguranja povećava polazni faktor ovisno o vrsti mirovine, Vlada Republike Hrvatske

ističe kako bi predloženo rješenje imalo za posljedicu povećanje broja korisnika mirovine, odnosno poticalo bi osiguranika na ostvarivanje prava na mirovinu samim ispunjenjem uvjeta. Postojeće rješenje usmjereno je na destimuliranje prijevremenog umirovljenja te stoga i propisuje isti polazni faktor za ponovno određivanje prijevremene starosne i starosne mirovine za dugogodišnjeg osiguranika mirovine, kao i kod ranijeg ostvarivanja prava na mirovinu u slučajevima rada do polovice radnog vremena i istodobne isplate mirovine.

Vezano za predloženo uvođenje posebnog dijela matične evidencije koju čini osobna evidencija o plaćenim doprinosima osiguranika obvezno osiguranih u mirovinskom osiguranju generacijske solidarnosti, s obrazloženjem da će to omogućiti transparentni uvid u ukupna sredstva obveznih doprinosa za mirovinsko osiguranje tijekom radnog vijeka, što je značajno za svakog pojedinog korisnika i za kreiranje nove mirovinske politike, Vlada Republike Hrvatske drži da navedeni prijedlog nije prihvatljiv. Vlada Republike Hrvatske ističe da je člankom 1. ZOMO-a propisano da se sustav mirovinskog osiguranja u Republici Hrvatskoj provodi na tri razine: obvezno mirovinsko osiguranje generacijske solidarnosti, obvezno mirovinsko osiguranje individualne kapitalizirane štednje i dobrovoljno mirovinsko osiguranje individualne kapitalizirane štednje. Socijalna sigurnost zaposlenih po osnovi mirovinskog osiguranja generacijske solidarnosti ostvaruje se na temelju dva osnovna načela i to načelu uzajamnosti (visina i opseg davanja iz mirovinskog osiguranja ovise o dužini mirovinskog staža i visini plaća, odnosno osnovici osiguranja) i načelu solidarnosti (prema kojem teret nekih davanja snose svi osiguranici). Nadalje, Vlada Republike Hrvatske naglašava i to da se sredstva iz doprinosa za I. stup mirovinskog osiguranja uplaćuju na račun državnog proračuna. Radi se o javnom sustavu (njime upravlja država), obveznom sustavu (država obvezuje osiguranike na plaćanje doprinosa iz plaće odnosno osnovica osiguranja) i tekuće financiranom sustavu mirovinskog osiguranja (iz uplaćenih doprinosa osiguranika te poslodavaca i Republike Hrvatske financiraju se mirovine sadašnje generacije umirovljenika). Dakle, sustav počiva na „međugeneracijskoj solidarnosti“, a ne na akumulaciji i kapitalizaciji doprinosa (što je značajka II. stupa). U sustavu tekuće financiranog mirovinskog osiguranja (I. stupu) država ne akumulira sredstva u fondove kako bi plaćala buduće mirovine, već umjesto toga aktualno zaposlenoj generaciji određuje obvezu plaćanja doprinosa. Također, Vlada Republike Hrvatske ističe da vođenje matične evidencije o obveznim doprinosima za mirovinsko osiguranje na temelju generacijske solidarnosti nije prihvatljivo i iz razloga jer je naplata doprinosa u nadležnosti Ministarstva financija - Porezne uprave, koja prikuplja, evidentira, obrađuje i provjerava podatke bitne za utvrđivanje porezne osnovice i naplate poreza, doprinosa i drugih javnih davanja. Stoga je nepotrebno i u okviru važeće matične evidencije voditi navedene podatke.

Vlada Republike Hrvatske smatra da je nejasna svrha članka 5. Prijedloga zakona kojim se uz postojeću odredbu članka 81. ZOMO-a, dodaje nova odredba članak 81.a, koja propisuje način određivanja „vrijednosnih doprinosnih bodova“ kao novu kategoriju podataka koji se vode u matičnoj evidenciji i obvezu Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje za izračun vrijednosnih doprinosnih bodova, a koji u odnosu na druge odredbe ne utječu na ostvarivanje prava na mirovinu niti na utvrđivanje staža. Stoga se ovaj prijedlog također ne može prihvatiti.

Vlada Republike Hrvatske također smatra da su predložene norme u suprotnosti sa sustavom generacijske solidarnosti te da bi vođenje podataka na način kao što je predloženo, a po uzoru na II. stup (osobni računi), značilo prijelazno razdoblje prema ukidanju sustava generacijske solidarnosti, čime bi došlo do povrede ustavnog jamstva (članak 57. Ustava Republike Hrvatske, Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) da se mirovinskim osiguranjem i pravima iz mirovinskog osiguranja uređenom zakonom osigurava osnovna socijalna sigurnost zaposlenih za slučaj starosti,

invalidnosti, a članova njihove obitelji u slučaju smrti osiguranika, a to je zadatak I. stupa, dok iz II. stupa osigurava se poboljšanje materijalnog položaja umirovljenika. Predložene izmjene i dopune zadiru u temeljna načela važećeg sustava i njima se ne može mijenjati postojeći sustav nego mogu biti podloga za izradu novog ZOMO-a, koji bi počivao na posve drugim načelima, što se ne može prihvatiti.

U odnosu na odredbu iz Prijedloga zakona da se uvede novi institut u članku 98.a ZOMO-a, prema kojem bi postojala mogućnost nasljeđivanja 20 % valoriziranih uplaćenih doprinosa ako članovi obitelji nemaju pravo na obiteljsku mirovinu, Vlada Republike Hrvatske ističe da navedeno nije u skladu s načelima mirovinskog osiguranja generacijske solidarnosti. U I. stupu mirovina se ne nasljeđuje, nego se mogu naslijediti samo dospjele neisplaćene svote mirovine (članak 4. ZOMO-a), a za ostvarivanje prava na obiteljsku mirovinu potrebno je ispuniti opće i posebne uvjete za stjecanje prava te prijedlog nije prihvatljiv.

U pogledu prijedloga produljenja roka za provođenje nadzora i kontrole postupanja ili rješavanja u upravnim stvarima, u kojima je doneseno pravomoćno rješenje te priznata prava iz mirovinskog osiguranja, radi provjere činjenica na temelju kojih je pravo ostvareno, Vlada Republike Hrvatske naglašava da navedeni prijedlog nije prihvatljiv iz razloga, jer znatno narušava načelo pravne sigurnosti. Ujedno, Vlada Republike Hrvatske podsjeća da je Zakon o izmjenama i dopuni Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine, broj 62/18), kojim se izvršava Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske od 30. siječnja 2018. godine, broja: U-I-1574/2016 i dr., baš u odnosu na odredbe članaka 103. i 126.a, te članka 129. stavka 5. ZOMO-a stupio na snagu 15. srpnja 2018. godine.

Vlada Republike Hrvatske ističe da je fiskalni okvir za naredno trogodišnje razdoblje utvrđen Programom konvergencije Republike Hrvatske za razdoblje 2019. – 2022., koji je Vlada Republike Hrvatske usvojila 18. travnja 2019. godine te Smjernicama ekonomske i fiskalne politike za razdoblje 2020. – 2022. koje je Vlada Republike Hrvatske usvojila 1. kolovoza 2019. godine, stoga se ne mogu osigurati sredstva za dodatne rashode za provođenje predmetnog Prijedloga zakona u iznosu od 1,065 milijardi kuna u 2020. godini i 1,19 milijardi kuna u 2021. godini.

Slijedom navedenoga Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskome saboru da ne prihvati predmetni Prijedlog zakona.

Za svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim mišljenjem biti nazočni na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Josipa Aladrovića, ministra rada i mirovinskoga sustava, Majdu Burić, državnu tajnicu u Ministarstvu rada i mirovinskoga sustava, te Melitu Čičak, pomoćnicu ministra rada i mirovinskoga sustava.

 PREDSJEDNIK

 mr. sc. Andrej Plenković